

Nemocných se srdečním selháním v posledních letech stále přibývá, a to nejen díky prodloužení průměrné délky života, ale také díky zlepšení technik a postupů při léčbě akutních koronárních syndromů. S poznáním, že plazmatická koncentrace natriuretických peptidů představuje mohutnou prognostickou informaci a že změny této koncentrace odrážejí poměrně přesně změny klinického i hemodynamického stavu nemocných, vznikla velmi lákavá představa o využití monitorování natriuretických peptidů k řízení léčby srdečního selhání, tedy představa léčby k co nejnižším/normálním hladinám BNP a NT-proBNP.

(...)

Závěrem naší první práce bylo zjištění, že u pacientů s chronickým srdečním selháním terapie řízená podle plazmatických hladin BNP nevedla ke statisticky významnému snížení kardiovaskulárních příhod oproti terapii řízené standardním klinickým postupem. Byl však naznačen trend ve prospěch léčebné strategie podle BNP. V naší druhé práci jsme popsali, jak krátkodobá maximální zátěž vede u mladých zdravých jedinců k okamžitému krátkodobému vzestupu plazmatické koncentrace BNP. Tento statisticky významný vzestup nedosahuje patologických hodnot a je pravděpodobně podmíněn vyplavením BNP skladovaného v kardiomyocytech, nikoliv jeho syntézou de novo.